

ALLERHEILIGEN 2019

Beste mensen,

U hebt ze ongetwijfeld ook al gezien,
in deze tijd van het jaar schieten ze uit de grond
in alle maten en kleuren en allerlei soorten: de paddenstoelen.
Ze lijken elk op zich te staan, maar ondergronds
zijn paddenstoelen verbonden door een netwerk van draden.

Laat dat nu ook de gedachte zijn die we op een dag als deze kunnen meenemen
Allerheiligen is immers een dag van verbonden zijn
met alle heiligen die ons zijn voorgegaan.
Deze gedachte las ik deze week in het weekblad Kerk en Leven.
En dan ben ik dankbaar dat ik als gelovige zoveel rijkdom en wijsheid meekrijg
vanuit onze traditie.
Samen met vele anderen geloven dat leven veel sterker is dan dood.

Die vele heilige mensen die ons zijn voorgegaan,
ze waren belange niet allemaal heilige boontjes,
maar het zijn keer op keer mensen die voor ons iets betekenen
die een teken zijn of geworden zijn van liefde, van een voorbeeld,
van licht en van weten: ik ben geliefd, van blijvend verbonden zijn, in liefde.

Hoe vaak mocht ik het voorbije jaar weer niet getuige zijn van
kinderen, kleinkinderen, broers, zussen of vrienden
die in de uitvaartdienst of op een ander moment,
mooie herinneringen boven halen, lachen en wenen om diegene die gestorven is,
en met woorden, tekeningen of gebaren laten voelen:
jij blijft voor mij van be-teken-is.

Hoe vaak ook merken we in onze gesprekken niet dat de naam van iemand
- hoe lang geleden ook geleefd - boven komt,
omdat er wel iets is dat ons op dat moment aan die persoon herinnert.
Hoe dikwijls ook niet, wordt gevraagd om hier in de viering te bidden voor overleden
ouders, kinderen, broers of zussen ...

En hoe deugddoend is het te ervaren dat ook anderen je durven aanspreken over
diegene die gemist wordt.

Dat alles betekent toch dat wij ons verbonden weten
met mensen die een verhaal geworden zijn.

Meer nog: keer op keer zijn het mensen die voor ons 'heilig' zijn,
mensen die we graag langer in ons midden hadden en dagelijks missen.
Maar tegelijkertijd mensen die ons iets van God laten zien,
door wie Gods licht kan schijnen en warmte doorgeeft.
Mensen van wie God houdt en die verbonden mogen leven als verhaal van God.
Dat verhaal van God vinden we ook in het evangelie terug:
Jezus, als teken van God, staat aan de zijde
van hen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid;
van mensen die zich inzetten voor vrede
en met een puur en zuiver gemoed proberen leven.

Beste mensen,
Allerheiligen en Allerzielen zijn twee dagen die arm in arm gaan,
die elkaar dragen, elkaar ondersteunen en versterken,
twee dagen met een vat vol gevoelens.

Zeker als het afscheid nemen nog (te) vers is,
maar even intens voor hen bij wie dit al langer is.
Want soms hoor ik zeggen: je denkt dat het verdriet over zal gaan, maar dat is niet zo.
Integendeel.

Wel, het feest van verbondenheid, Allerheiligen dus,
erkent het verdriet, de pijn van Allerzielen, van alle zielen die wij missen.
Allerheiligen neemt dat verdriet niet weg,
maar geeft ons de kans om meer en meer te groeien naar blijvende verbondenheid,
om te reiken naar de overkant en tederheid terug te vinden.
Vertrouwend dat die Ene zegt: Ik heb je lief.

Het is zoals bij de paddenstoelen:
de draden van verbondenheid zijn niet zichtbaar voor ons blote oog.

In die zin wens ik u niet alleen vandaag, niet alleen morgen,
maar telkens weer: dagen van verbondenheid.